

lag, forekommer det mig rigtignok, at man ikke bør gaa til en Lovgivning forinden.

Med Hensyn til de Fradrag, som den højtærede Minister har foreslaaet, og hvorom jeg har sagt, at de i Virkeligheden bryder Jordskyldprincippet, har den højtærede Minister i Virkeligheden slet ikke anført noget til Forsvar, men blot sagt, at det var midlertidigt. Men selv midlertidige Fradrag er i og for sig ikke nødvendige. Jeg mener, man skal søge at komme bort derfra, og jeg tror, man kan det. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) udtalte, at det var af Hensigtsmæssighedshensyn. Det er muligt. Jeg tror, man har ment, at man var nødt til paa dette Punkt at neje til en vis Side, og det har man gjort. Det samme tror jeg, man kan udlede af de Betragtninger, som blev fremført af det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann). Han udtalte, at det kunde være Tvivl underkastet, hvorvidt man i Virkeligheden skulde vurdere de Tørrepladser, Fiskerne havde langs Kysten. Naar de var ombyggede af Villaer, og Grunden var steget til 10 Kr. pr. Kvadratalen, var det tvivlsomt, om man skulde sætte dem til fuld Værdi. Jeg kan ikke se nogen rimelig Grund til ikke at gøre det. Man maa have Jordværdierne frem, hvor de er, og enten det er Fiskere eller andre, maa man svare Skat af den Jordværdi, man besidder.

Den højtærede Finansminister var betænkelig ved, at man ikke fra Venstres Side vilde gaa til et noget højere Beløb end det, der nu svares i Ejendomsskyld, idet den højtærede Finansminister mente, at det var godt for Staten at have et fast Beløb, som gik ind i Statskassen. Det Beløb, her foreslaas, er udregnet til 14,1 Mill. Kr., men det vil stige væsentlig, naar vi faar en ny Jordvurdering. Grundskatterne er paa nærværende Tidspunkt omtrent det dobbelte af, hvad de var i 1914, saa der er altsaa allerede sket en Forøgelse. I 1914 var Ejendomsskylden saadan noget som 6 Mill. Kr., nu er den 11,3 Mill. Kr., saa det er omtrent det dobbelte. Jeg anser det for rigtigt, at Grundskatterne væsentlig tilfalder Kommunerne. Venstres Hovedsynspunkt her er navnlig dette, at Vurderingerne er for uensartede til, at man med nogenlunde Ret kan lægge betydelige Skatter til Staten paa de Vurderinger, man faar frem, medens man indenfor den enkelte Kommune er i Stand til at foretage en Vurdering, der er nogenlunde ligeartet; ligger Niveaueet lavt i

en Kommune og højt i en anden Kommune, har det ikke meget at sige, fordi Skatterne, der udskrives, kommer til Anvendelse indenfor Kommunen. Derfor tror jeg, det har stor Betydning, at man ikke lader Staten faa for stort et Provenu netop af Grundværdiskatten, men at man lader Kommunen faa det.

Til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), som mente, at jeg sagtens kunde tale om, at man fra det radikale Venstres Side havde gjort Brud paa Principperne, da Venstre ingen Principper havde og derfor ikke let kom til at bryde dem, vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at der var et ganske godt Princip i det, Venstre har foreslaaet, nemlig at vi skulde have lige Skat paa lige Jord. Det Princip har det ærede Medlem været med til at bryde. Man har fra Venstres Side foreslaaet, at der skulde være en lav Promille til Staten af Grundskylden, og man har, for at undgaa Forskydning af Skatten, fra Venstres Side foreslaaet, at vi ogsaa skulde have en Bygningsskyld. Naar vi faar det, kan man undgaa Forskydninger. Naar det Tidspunkt kommer, da man kan faa Skat til Staten uden disse Forskydninger, vil jeg for mit personlige Vedkommende ikke være imod, at det bliver Grundskyld alene. Man har foreslaaet, det nævnte jeg i Gaar, at en væsentlig Del af Grundskatterne skulde svares til Kommunerne, at der skulde lignede forholdsmæssigt mere paa Grundværdierne end paa Bygningerne; vi bør have en Bygningsskyld i Kommunerne. Og det forekommer mig naturligere, at Bygningsskyld svares til Kommunen, da det ikke er givet, at det er Statens Foranstaltninger rundt omkring i Kommunerne, der i ret stor Stil giver Bygningerne deres Værdi; det er meget mere kommunale Foranstaltninger. Derfor er det naturligere, at Bygningsskylden tilfalder Kommunen. Venstre er enig i, at medens man fastsætter en bestemt Promille for Statens Vedkommende, giver man en vis Bevægelsesfrihed for Kommunernes Vedkommende baade med Hensyn til Grundskylden og med Hensyn til Bygningsskylden. Det forekommer mig ikke principløst, det forekommer mig at være et godt Princip. Jeg kan slet ikke se, at hele denne Reform skulde tabe i Værdi eller skulde have forfejlet sit Maal, fordi man ikke gik til den rene Grundskyld, og jeg har Følelsen af, at den højtærede Finansminister, som i sin Forelæggelsestale